ISSN 1211-2615

vexilologie

ZPRAVODAJ ČESKÉ VEXILOLOGICKÉ SPOLEČNOSTI 175

JOSEF HUBKA

VLAJKY A ZNAKY STÁTU PAPUA-NOVÁ GUINEA

O symbolech státu Papua-Nová Guinea jsme na stránkách zpravodaje Vexilologie naše čtenáře již v minulosti několikrát informovali, naposledy však před neuvěřitelnými téměř 27 lety. Protože některé informace k této problematice již ztratily na aktuálnosti a mně se během uplynulých let podařilo zjistit údaje doplňující nebo zcela nové, rozhodl jsem se tímto článkem (za nemalého využití informací ve Vexilologii již publikovaných našimi členy) čtenářům předložit jakýsi ucelený a co možná nejaktuálnější přehled všech mně známých informací o vývoji a historii státní vlajky, státního znaku a vlajek administrativních jednotek této země.

Na západním pobřeží ostrova Nová Guinea přistáli jako první Evropané v roce 1526 portugalští mořeplavci. Španělé pojmenovali v 16. století ostrov *Novo Guinea*, protože považovali obyvatele za příbuzné západoafrickým kmenům. K jeho kolonizaci došlo v roce 1828, kdy Nizozemci oficiálně anektovali západní polovinu ostrova a připojili ji ke svým državám. Východní část ostrova, na které se rozkládá dnešní stát Papua–Nová Guinea, byla v listopadu 1884 rozdělena mezi Velkou Británii a Německo. V jižní části zvané Papua vznikl 6. listopadu 1884 britský protektorát **Britská Nová Guinea**. Již o dva dny dříve, 4. listopadu 1884, byl v severní části zvané Nová Guinea vytvořen německý protektorát **Země císaře Viléma**. Toho dne byla německými jednotkami na ostrově Mioko v Bismarckově souostroví poprvé vztyčena německá říšská válečná vlajka, a proto ji lze považovat za vůbec první vlajku užívanou na území dnešní Papuy-Nové Guineje (**Obr. 1**). Od roku 1885 do roku 1899 se jako protektorátní vlajka užívala na území Země císaře Viléma a přilehlých ostrovech vlajka německé Novoguinejské společnosti *(Neuguinea-Kompagnie)*. Tvořil ji bílý list s vlajkou německého císařství v kantonu (tři vodorovné pruhy v barvě černé, bílé a červené) a černým kráčejícím lvem ve vlající části při dolním okraji. Lev kráčí směrem k žerdi, má červený vyplazený jazyk a v pravé tlapě drží červenou lilii. Je to symbol převzatý ze znaku společnosti (**Obr. 2**). V roce 1899 byl protektorát přejmenován na **Německá Nová Guinea** a od této doby se zde užívala již jen tehdy platná vlajka Německého císařství, kterou tvořil list s třemi vodorovnými pruhy – černým, bílým a červeným. Poměr stran šířky k délce listu byl 2:3 (**Obr. 3**). Na rozdíl od britských kolonií, kde se koloniální vlajky běžně zaváděly a také užívaly, německé kolonie svoje vlajky neměly. Německo považovalo kolonie za nedílnou součást říše, a proto byly pro kolonie používány jen její symboly.

Kolem roku 1912 se začalo uvažovat, s ohledem na britský vzor, o vytvoření jednotného vzoru vlajek pro německé kolonie. Návrhy vlajek byly nakonec vytvořeny a v roce 1914 dokonce padlo rozhodnutí vlajky koloniím udělit. Propuknutí 1. světové války však odvedlo od těchto záležitostí pozornost a vlajky německých koloniálních držav nakonec nebyly nikdy zavedeny. Vlajkou kolonie Německá Nová Guinea se dle těchto návrhů měla stát černo-bílo-červená německá státní vlajka doplněná uprostřed znakem kolonie, který tvořil zelený štít se žlutou letící rajkou. List vlajky měl mít poměr stran 2:3 (**Obr. 4**).

Za 1. světové války bylo německé území obsazeno Austrálií a v roce 1920 jí předáno jako mandát Společnosti národů. Dne 9. května 1921 bylo na území bývalé Německé Nové Guineje vyhlášeno australské **Teritorium Nová Guinea** a zavedena vlajka, kterou se stala britská modrá služební vlajka *(Blue Ensign)* o poměru stran 1:2 s místním vlajkovým emblémem (zvaným anglicky badge) ve vlající části. Badge bylo kruhové pole bílé barvy, obklopené vavřínovým věncem svázaným modrou stuhou. Obsahovalo královskou korunu sv. Eduarda nad černými písmeny **T. N. G.** (zkratka anglického názvu

území - ***Territory of New Guinea***) (**Obr. 5**). Je známa i varianta bez koruny, pouze s písmeny T. N. G. uprostřed badge. Tato vlajka se na území Nové Guineje užívala až do roku 1949, kromě let 1942 – 1944, kdy bylo okupováno Japonskem a vyvěšovala se zde vlajka japonská (**Obr. 6**).

Jak již shora uvedeno, v jižní části zvané Papua vznikl 6. listopadu 1844 britský protektorát **Nová Guinea**, který užíval rovněž svoji vlastní vlajku. Byla to britská modrá služební vlajka *(Blue Ensign)* o poměru stran 1:2 s místním vlajkovým emblémem (zvaným anglicky badge) ve vlající části. Kruhové badge bílé barvy obsahovalo královskou korunu rodu Tudorovců nad černými písmeny **N. G.** (zkratka názvu území - ***New Guinea***), někdy i ve tvaru **NG** (**Obr. 7**)[1]. V roce 1888 se z protektorátu stala kolonie **Britská Nová Guinea** a při tom došlo k drobné úpravě vlajky, když byla písmena NG nahrazena písmeny **B. N. G.** (zkratka názvu kolonie - ***British New Guinea***) (**Obr. 8**). Dne 1. září 1906 byla Britská Nová Guinea předána Austrálii a stala se jejím zámořským územím pod názvem **Teritorium Papua**. V této souvislosti došlo k zavedení nové vlajky, kterou tvořila opět britská modrá služební vlajka *(Blue Ensign)* o poměru stran 1:2 s místním vlajkovým emblémem (zvaným anglicky *badge*) ve vlající části, ten však nyní obsahoval královskou korunu sv. Eduarda nad černými písmeny **PAPUA** (**Obr. 9**). Užívala se i varianta bez koruny, pouze s písmeny PAPUA[2]. V těchto podobách se vlajka užívala až do roku 1949 s výjimkou let 1942 - 1945, kdy byla Papua okupována japonskými vojsky a vyvěšovala se zde vlajka japonská (**Obr. 6**).

Vycházejíc z dohody s Organizací spojených národů převzala Austrálie 13. prosince 1946 správu jak nad Novou Guinejí, tak Papuou a obě území byla poté od roku 1949 spravována společně jako **Teritorium Papua-Nová Guinea**. Žádná vlastní vlajka pro toto území však zavedena nebyla a užívala se pouze státní vlajka Austrálie (**Obr. 10**).

Přesto se v listopadu 1962 objevila vlastní vlajka tohoto území, používaná ovšem především na mezinárodním poli a v zemi málo vyvěšovaná. Byla určena pro papuánská atletická mužstva, která se zúčastňovala mezinárodních soutěží v Tichomoří. Byl jí list o poměru stran 1:2 zelené barvy s vyobrazením papuánské rajky v přirozených barvách v žerďové části listu (**Obr. 11**). Zelená měla symbolizovat tropické pralesy. Tuto vlajku však neuznala za oficiální symbol ani australská vláda, ani místní správní orgány. V roce 1968 byl proto zřízen *Zvláštní výbor pro ústavní vývoj*, který měl zemi postupně připravit na cestu k nezávislosti a mimo jiné měl předložit návrh na nový název, státní znak a státní vlajku nového samosprávného, resp. nezávislého státu. Pokud jde o název, byly výboru doporučeny návrhy, aby se země nazývala Pagini (složené slovo z místních názvů ***Papua a Niugini*** pro obě území v jazyce pidgin) nebo pouze Niugini. V červnu 1971 však parlament schválil prozatímní název **Papua-Nová Guinea**. Zvláštní výbor po řadě jednání 17. listopadu 1970 doporučil, aby papuánskou vlajku tvořily tři svislé pruhy, modrý, žlutý a zelený, s bílým souhvězdím Jižního kříže v modrém a bílou siluetou rajky v zeleném pruhu. Symbolika vlajky byla vykládána takto: modrá představuje ostrovy státu a moře, které je obklopuje, souhvězdí připomíná geografickou polohu země a pomáhá jejímu lidu v orientaci při pohybu na moři i souši. Žlutá představuje pobřežní oblasti země, její minulost i budoucnost, jednotu a nerostné bohatství. Zelená symbolizuje pevninu, vysoko položené oblasti země a silueta rajky, obrácená směrem k modrému pruhu, jednotný stát. Zároveň výbor doporučil, aby státní znak (nazývaný zde však nikoli jako státní znak, ale *národní emblém*) tvořila stylizovaná rajka druhu *Gerrus paradisaea*, která je charakteristická pro tento ostrov, sedící na domorodém bubnu *kundu*, za nímž leží obřadní kopí (**Obr. 12**)[3]. Tento návrh státní vlajky a znaku byl následně předložen k jakémusi lidovému referendu. Zvláštní výbor sněmovny totiž procestoval v lednu a únoru 1971 celou řadu měst a vesnic země a zjišťoval přání a názory obyvatelstva, mimo jiné i na vzhled státní vlajky a znaku. Všude se však setkal spíše s kritikou než uznáním. Doporučil proto později návrh od

tehdy sedmnáctileté malířky Susan Hareho Karikeové (nyní provdané Huhumeové) z vesnice Meii v provincii Gulf. Ta zvolila červenou a černou barvu pro jejich rozšířené použití v tradičním domorodém umění na kosmo rozděleném listu vlajky. Na černý trojúhelník u žerdi umístila bílé souhvězdí Jižní kříž, aby vyjádřila polohu ostrova na jižní polokouli a sounáležitost s ostatními státy v oblasti. Ve vlající části je žlutá silueta rajky v letu - tradičního ptáka, který je symbolem svobody a jednotné země (**Obr. 13**). Vlajka byla sice přijata těsnou většinou hlasů až po bouřlivé debatě v parlamentu 4. března 1971, ale brzy se stala velmi oblíbenou. Ačkoli se oficiálně směla užívat až od 1. července 1971, byla v zemi vyvěšována již v březnu 1971 a v dubnu 1971 použita na mezinárodním poli při mezinárodní konferenci v Singapuru. Oficiálně byla zavedena tzv. Zákonem národní identity *(National Identity Act)* č. 41/1971 z 25. června 1971, který vstoupil v platnost 1. července 1971, když byl zveřejněn v Mimořádném vládním věstníku *(Government Gazette Extraordinary)* č. 1. Zákon obsahoval veškeré konstrukční detaily, poměr stran vlajkového listu byl stanoven na 3:4.

Oficiálně byla vlajka poprvé vztyčena jako národní vlajka při oslavách tzv. Národního dne v září 1971 v hlavním městě Port Moresby.

Státní znak (národní emblém) byl naopak parlamentem 24. června 1971 přijat prakticky bez připomínek, a proto se jím dle návrhu stala stylizovaná rajka, která sedí na domorodém bubnu, za nímž leží obřadní kopí. Podle již zmíněného Zákona národní identity *(National Identity Act)* č. 41/1971 (konsolidovaného naposledy zřejmě v roce 2000 na Zákon č. 14/2000)[4] jsou barvy znaku stanoveny takto: buben a kopí jsou černobílé. Rajka má žlutou hlavu, šedomodrý zobák, černý krk, zelenou hruď se žlutými pruhy, světle hnědé břicho, červenohnědá křídla a ocasní pera. Kresba křídel je tmavě červená s hnědým odstínem. Pod bubnem je anglický název státu, který však není nezbytnou součástí státního znaku (**Obr. 14**).

Dne 1. prosince 1973 získala **Papua-Nová Guinea** samosprávu a 16. září 1975 byla vyhlášena její nezávislost. Jako státní vlajka a znak (národní emblém) byly přijaty symboly přijaté již v roce 1971. Státní vlajka Papuy-Nové Guineje byla poprvé, jako symbol nově vzniklého nezávislého státu, vztyčena za víření bubnů a hlasitě jásajícího davu v den vyhlášení nezávislosti na místě zvaném *Independence Hill* (Vrch nezávislosti) ve Waigani (předměstí hlavního města Port Moresby)[5]. Oba státní symboly se užívají téměř beze změny dodnes (u vlajky došlo v průběhu let 1971 - 2000 pouze k upřesnění rozměrů hvězd a siluety rajky při konstrukci vlajky). Státní vlajku najdeme rovněž v kantonu vlajky válečného námořnictva (**Obr. 15**) nebo vojenského letectva (**Obr. 16**). Její figury a barvy jsou v mnoha případech použity i na provinčních vlajkách země.

K použití státní vlajky Papuy-Nové Guineje je třeba dodat, že po 1. červenci 1971 byla až do vyhlášení nezávislosti tato vlajka označována jako „národní" a společně s ní byla i nadále platná na území státu jako „státní" vlajka australská. Ta byla vyvěšována při společném použití na čestnějším místě a byla také používána na moři pro označení papuánských lodí. Po vyhlášení nezávislosti se již používá výhradně státní vlajka Papuy-Nové Guineje jak na pevnině, tak na moři.

Do roku 2012 se **Papua-Nová Guinea** primárně administrativně dělila na **18 provincií** *(provinces)*, **1 autonomní oblast** *(autonomous region)* a **1 okres hlavního města** *(National Capital District)*: **Central** Province, **East New Britain** Province, **East Sepik** Province, **Eastern Highlands**, **Enga** Province, **Gulf** Province, **Madang** Province, **Manus** Province, **Milne Bay** Province, **Morobe** Province, **New Ireland** Province, **Oro** (též **Northern**) Province, **Sandaun** (asi do roku 1989 **West Sepik**) Province, **Simbu** (též **Chimbu**) Province, **Southern Highlands** Province, **Western** (též **Fly** nebo **Fly River**) Province, **Western Highlands** Province, **West New Britain** Province, **Bougainville** (do roku 1996 **North Solomons** Province) Autonomous Region a **National Capital District**. Dne

17. května 2012 byly vytvořeny dvě nové provincie: z části území provincie Southern Highlands, sestávající z okresů Komo-Margarima, Koroba-Lake Kopiago a Tari-Pori, vznikla provincie **Hela**, a z části území provincie Western Highlands, sestávající z okresů Jimi, North Waghi a Anglimp-South Waghi, provincie **Jiwaka**. Všechny primární administrativní subjekty používají vlastní vlajky, neboť právo na jejich vlastní symboly (včetně vlajky) je v Papui-Nové Guineji zaručeno ústavním zákonem zvaným *The Organic Law On Provincial Governments And Local-level Governments* (konsolidovaným naposledy v roce 1998 na Zákon č. 29/1998)[6]. Většina vlajek byla zavedena pravděpodobně v roce 1978 a pochází z návrhů, jejichž autory byli převážně studenti a žáci místních škol. Vlajky působí většinou komplikovaným dojmem, což je dáno použitím velkého množství různých emblémů a volbou vzájemně ne příliš kontrastních barev jednotlivých polí. Některé vlajky byly v průběhu dalších let mírně pozměněny, některé úplně změněny do současné podoby (Madang, Western Highlands).

Central. List vlajky je kosmo rozdělen na dva trojúhelníky, červený nad modrým. V modrém poli je umístěna černá silueta domorodé plachetnice zvané *lakatoi*. V horním cípu vlajky leží bílá hvězda, pod kterou je do oblouku seřazeno pět bílých hvězd menších. Mezi hvězdami malými a hvězdou velkou je umístěna pětice bílých paprsků. Vlajka se dříve užívala s poměrem stran 1:2, v současné době je trend (stejně jako u vlajek jiných provincií), aby se rozměrově přizpůsobila státní vlajce, a užívá se tedy často v poměru stran 3:4, byť to není žádným zákonem či předpisem stanoveno[7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: modrá představuje moře, červená pevninu. Plachetnice reprezentuje místní tradice, malé hvězdy představují pět okresů řízených z jednoho centra (velká hvězda).

East New Britain. List vlajky je rozdělen zeleným kosmým pruhem (širokým přibližně 1/8 délky vlajky) na dva trojúhelníky. Dolní (žerďový) je červený, horní (ve vlající části) je černý. V horním cípu má umístěny čtyři bílé hvězdy (1, 2, 1). Ve střední části vlajky je složitý emblém. Jeho základ tvoří bílé kruhové pole s nerovným okrajem, ve kterém červené, černé a zelené zvlněné proužky vytvářejí bílé mezikruží. V něm jsou na pozicích znázorňující světové strany umístěny čtyři obrazce připomínající diamanty (jejich podoba je vytvořena černými, zelenými a červenými trojúhelníčky a obdélníčky). V centrální části emblému leží dvě domorodé masky kmenů Tolai a Baining, černá a bílá, zdobené černým peřím v dolní části. Vlajka má poměr stran 2:3, užívá se však i s poměrem stran 3:4. Symbolika vlajky je vykládána takto: červený a černý trojúhelník s hvězdami připomíná vlajku Papuy-Nové Guineje a připomíná, že provincie je její součástí, kruhové pole představuje tradiční lasturové platidlo. Masky reprezentují zde žijící domorodé kmeny. Vlajka bývala někdy vyobrazována místo s černým také s modrým trojúhelníkem ve vlající části[8], ale podle oficiálních pramenů, fotografií a dále např. z videozáběru ze sportovních klání tzv. PNG Games z roku 2012 (dostupného na internetu)[9] je zřejmé, že správná varianta vlajky je s trojúhelníkem černým.

East Sepik. Vlajka provincie má list rozdělený kosmo na dva trojúhelníky. Uprostřed dolního zeleného je umístěn složitý emblém, jehož základem je žlutý trojúhelník zdobený blíže neidentifikovatelnými různě barevnými prvky. Po stranách trojúhelníku je (heraldicky) vpravo bílá silueta krokodýla, (heraldicky) vlevo žraloka. Pod trojúhelníkem jsou domorodé bubny *kundu* a *garamut*, kopí a dva bílé kroužky (kančí špičáky?). Uprostřed červeného pole vlajky je žlutá silueta rajky převzatá ze státní vlajky. Poměr stran vlajkového listu býval dříve uváděn jako 5:8, v současnosti je vlajka vyobrazována nejčastěji s poměrem stran 2:3, pravděpodobně se ale užívá i s poměrem stran 3:4 [7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: červený trojúhelník s rajkou připomíná vlajku Papuy-Nové Guineje a připomíná, že provincie je její součástí, žlutý trojúhelník v emblému symbolizuje domorodé obydlí *haus tambaran* zastupující obyvatelstvo z hor a nížin, krokodýl symbolizuje obyvatelstvo žijící

u řek a žralok obyvatelstvo z pobřežních oblastí. Bubny, oštěp a kroužky (kančí špičáky?) reprezentují místní kulturu.

Eastern Highlands. List vlajky je rozdělen šikmo na dva trojúhelníky – žerďový je červený, vlající zelený. Uprostřed listu je velká žlutá šesticípá hvězda orientovaná tak, že jeden cíp směřuje kolmo k žerdi, resp. k vlajícímu okraji. Ve hvězdě je světle hnědá postava *Nokondiho* (s tmavě hnědou kresbou) držící hnědou větévku kávovníku s plody. *Nokondi* je postava místních legend a představuje tvora s jednou nohou, jednou rukou, jedním okem a uchem. Kolem velké hvězdy je do kruhu seřazeno osm dalších malých, rovněž žlutých šesticípých hvězd. Vlajka je vyobrazována nejčastěji s poměrem stran 2:3, v poslední době se ale pravděpodobně užívá i s poměrem stran 3:4 [7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: červená symbolizuje zemi (hlínu), která je používána jako barvivo při slavnostních příležitostech, zelená značí rostlinstvo. Velká hvězda připomíná provinční radu, její cípy šest okresů. Malé hvězdy představují osm místních vládních rad. Větévka kávovníku připomíná, že je to hlavní tržní plodina této provincie.

Enga. Vlajka provincie má list rozdělený kosmo na dvě pole. Horní je zelené, dolní (žerďové) černé. Uprostřed je květ orchideje *Dendrobium engae* se třemi žlutými a dvěma bílými okvětními lístky, šestý (nejspodnější) je bílý s černými skvrnami. Poměr stran vlajkového listu je 3:4. Symbolika vlajky je vykládána takto: zelený trojúhelník je symbolem vegetace, černý připomíná státní vlajku. Orchidej *Dendrobium engae* je místní rostlina.

Gulf. Vlajka má modrý list s emblémem uprostřed. Ten tvoří kruhové pole vodorovně rozdělené na dvě poloviny – horní červenou s bílou siluetou vzhůru letícího racka a dolní černou s pěti bílými hvězdami souhvězdí Jižního kříže. Kruhové pole obklopují po stranách dva oranžoví krokodýli. Vlajka se užívá s poměrem stran šířky k délce 2:3 nebo 3:4. Symbolika vlajky je vykládána takto: červená a černá evokují barvy státní vlajky, racek symbolizuje lid, hvězdy pět původních okresů provincie. Krokodýli připomínají místní řeky.

Hela. Vlajku provincie tvoří list s třemi vodorovnými pruhy – žlutým, zeleným a černým v přibližném poměru 2,5:1:2,5, přičemž prostřední zelený pruh je od žlutého i černého pruhu oddělen ještě úzkým bílým proužkem. Uprostřed listu je světle modré kruhové pole s vyobrazením hlavy domorodého válečníka s typickou pokrývkou hlavy zdobenou barevným peřím. Vlevo i vpravo po stranách kruhového pole je na zeleném pruhu po jednom bílo-šedém domorodém krumpáči (zasahujícími do obou krajních pruhů) ve vodorovné poloze. Pod kruhovým polem v černém pruhu je do oblouku seřazeno pět bílých hvězd, z nichž prostřední je menší. Ve vlající části žlutého pruhu je červená silueta letící rajky v obdobné grafické podobě jako na státní vlajce. Poměr stran vlajkového listu je pravděpodobně 3:4. Úplná symbolika vlajky není dosud přesně známa, nicméně rajka připomíná, že provincie je součástí Papuy-Nové Guineje, kruhové pole s hlavou válečníka symbolizuje místní kulturu a čtyři větší hvězdy představují čtyři okresy provincie. Vlajka byla poprvé slavnostně vztyčena 24. června 2012 v Tari, hlavním městě provincie.

Jiwaka. List vlajky je rozdělen úzkým kosmým bílým pruhem na dvě trojúhelníková pole, žluté u žerdi a tmavě zelené ve vlající části. Ve žlutém poli je oranžovo-hnědý zdobený ceremoniální domorodý klobouk, pod ním ve vodorovné poloze hnědý buben *kundu* a hnědý oštěp. Pod oštěpem jsou do oblouku seřazeny čtyři malé bílé hvězdy. V zeleném poli je žlutá silueta letící rajky v obdobné grafické podobě jako na státní vlajce. Poměr stran vlajkového listu je pravděpodobně 3:4. Symbolika vlajky je vykládána takto: bílý pruh se žlutým a zeleným trojúhelníkem představují úrodnou půdu a tržní plodiny, rajka značí, že provincie je součástí Papuy-Nové Guineje a připomíná též její vlajku a znak. Klobouk, buben a oštěp jsou předměty používané při každých slavnostech a symbolizují iden-

titu obyvatel provincie. Čtyři hvězdy představují její čtyři okresy. Vlajku navrhl teprve třináctiletý žák základní školy Junior Kupe Tombil, který v roce 2011 zvítězil v soutěži na vlajku provincie v konkurenci 180 účastníků. Vlajka byla přijata a poprvé oficiálně vztyčena 15. května 2012 během inauguračního tzv. Ustavujícího dne provincie Jiwaka *(Jiwaka Province Establishment Day)*.

Madang. List vlajky je rozdělen na tři vodorovné pruhy, červený, žlutý a černý. V černém pruhu, v jeho dolní polovině (při dolním okraji listu), je v řadě rozmístěno šest bílých hvězd. V horním rohu je bílý kanton o šířce rovnající se šířce dvou pruhů a délce rovnající se přibližně 1/3 délky listu. V kantonu je černá kresba pomníku postaveného na památku pobřežních hlídek ve 2. světové válce, za nímž jsou dvě zkřížené kokosové palmy a buben. V dolní části je vše ovinuto bílou stuhou s šesti černými hvězdami. Vlajka je vyobrazována nejčastěji s poměrem stran 3:5, v poslední době se ale pravděpodobně užívá i s poměrem stran 3:4 [7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: červená, žlutá a černá jsou barvy státní vlajky a připomínají, že provincie je součástí Papuy-Nové Guineje. Šest bílých hvězd symbolizuje šest okresů provincie. Palmy v emblému představují zemědělství a buben místní tradice. Vlajka se v této podobě užívá přibližně od roku 2004 (takto je např. vyobrazena na papuánských poštovních známkách z roku 2004)[10]. Předchozí vlajka neměla hvězdy v řadě v černém pruhu, ale v prostředním žlutém; hvězd bylo pouze pět a byly černé. Rovněž emblém v kantonu měl graficky odlišnou kresbu, pomník byl obklopen místní vegetací (palmovými ratolestmi, větévkami kakaovníku a kávovníku) a chyběla stuha s hvězdami [11].

Manus. Vlajka této ostrovní provincie má list rozdělený kosmo na dva trojúhelníky. Žerďový je modrý, trojúhelník ve vlající části je hnědý. Uprostřed je žlutá silueta letícího ptáka nazývaného zde chauka (též *Manus Friarbird*, lat. *Philemon albitorques*), místního endemita. Pták směřuje hlavou do horního rohu. U vlajícího okraje v hnědém trojúhelníku je pět (2+3) pod sebou seřazených zelených ulit se žlutými proužky, uvnitř bílých. Jedná se o ulity rovněž místního endemita, hlemýždě nazývaného jako *Manus Green Snail* (lat. *Papuina pulcherrima*). Vlajka se užívala nejčastěji s poměrem stran 2:3, v poslední době se ale pravděpodobně užívá i s poměrem stran 3:4[7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: hnědá symbolizuje obyvatelstvo žijící ve vnitrozemí, modrá obyvatele ostrovů. *Chauka* je pro obyvatelstvo užitečným ptákem, neboť jim signalizuje svítání a západ slunce, varuje je před blížícím se nebezpečím a předvídá, zda jejich lov bude úspěšný, či nikoliv. Ulity hlemýždě představují pět okresů provincie. Vlajku navrhl v roce 1977 Luke Bulei[12].

Milne Bay. Vlajka má v žerďové části dva svislé pruhy, tmavě zelený a bílý, každý široký asi 1/7 délky vlajkového listu. Zbývající část listu je rozdělena kosmo na dvě trojúhelníková pole – spodní modré a horní červené se žlutou hvězdou v horní části. Vlajka má poměr stran 3:4, v dřívějších letech se objevovala i s poměrem stran 2:3. Symbolika vlajky je vykládána takto: zelená představuje vegetaci a bílá písečné pláže. Modrá připomíná moře a červená barvivo používané při slavnostech. Hvězda má připomínat první křesťanské misionáře v provincii a také tzv. *Východní hvězdu*, důležitou pomůcku při navigaci mořeplavců.

Morobe. Vlajku tvoří tři vodorovné pruhy (v poměru 1:2:1), zelený, žlutý a modrý. Uprostřed je bílá silueta rajky nepatrně přesahující do krajních pruhů, přes kterou je položen černý buben *kundu* se žlutou, bíle zdobenou střední částí a bílými proužky po okrajích, a dále dvě černobílá kopí a dva bílé spojené kančí špičáky. Některé prameny uvádějí, že barva bubnu je hnědá[13] nebo modrá[14]. Na papuánských poštovních známkách z roku 2004 je vlajka vyobrazena zcela zřetelně s bubnem modrým[15], ale na videozáběrech ze sportovních klání tzv. PNG Games z roku 2012[16] jsou vidět vlajky provincie s bubnem černým. Černý buben mají i vlajky nesené sportovci provincie na fotografii z PNG Games z roku 2014, jedna z vlajek však má buben hnědý (!)[17]. Vlajka má poměr stran 2:3, pravděpodobně

Obr. 1

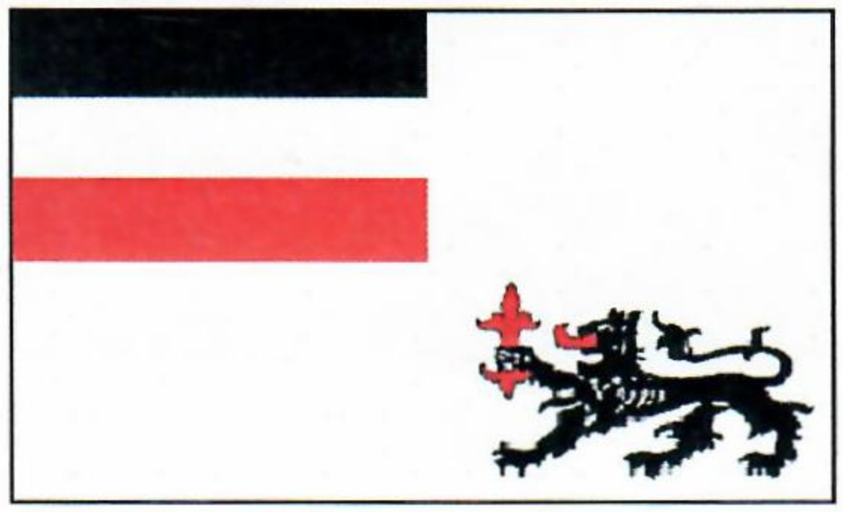

Obr. 2

Obr. 3

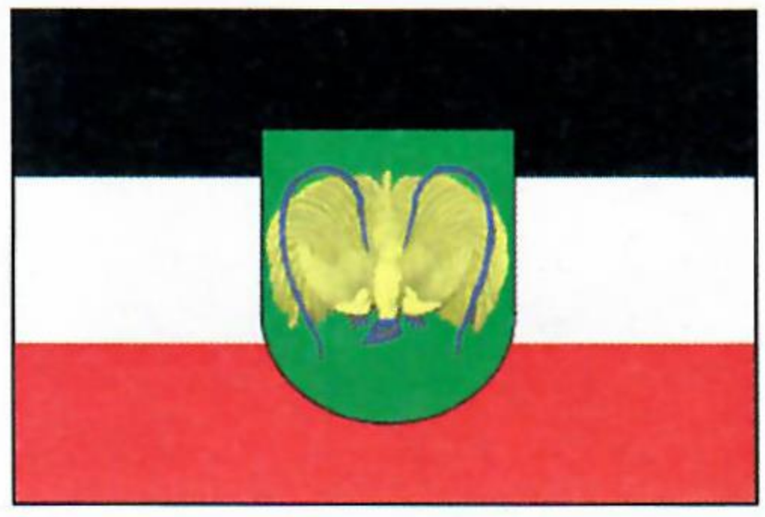

Obr. 4

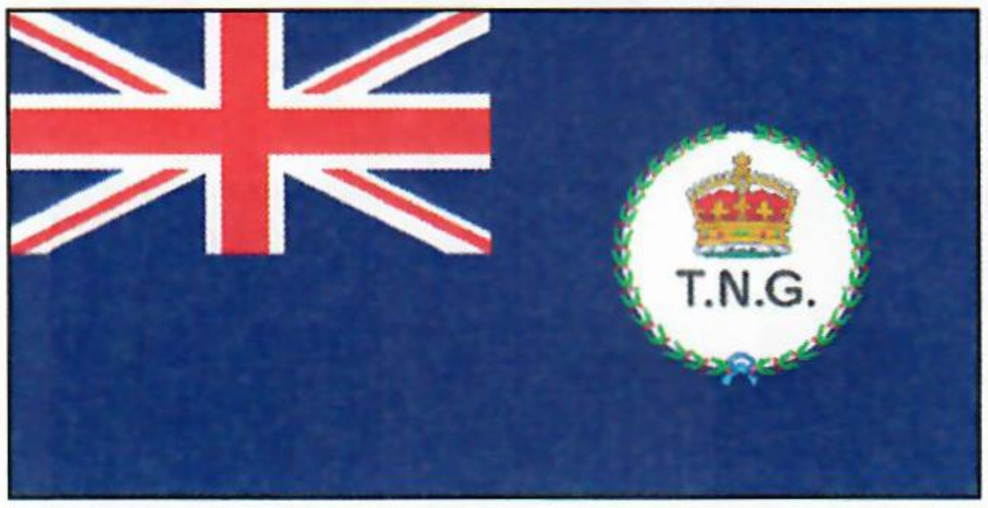

Obr. 5

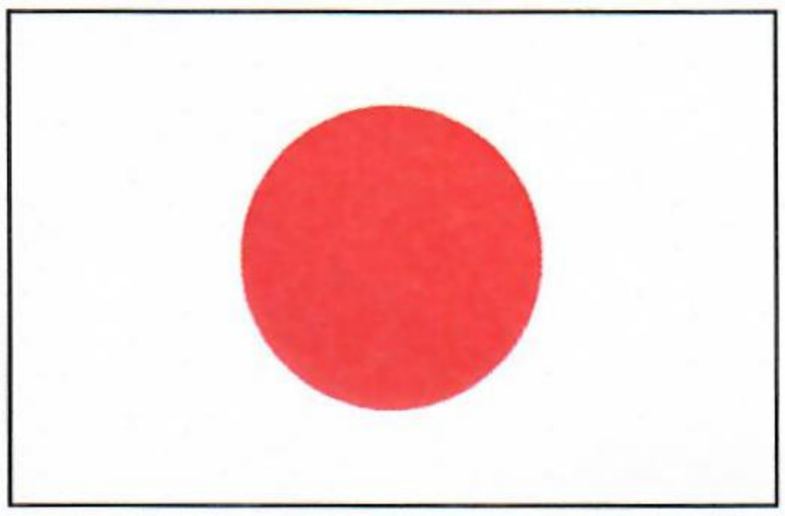

Obr. 6

Obr. 7

Obr. 8

Obr. 9

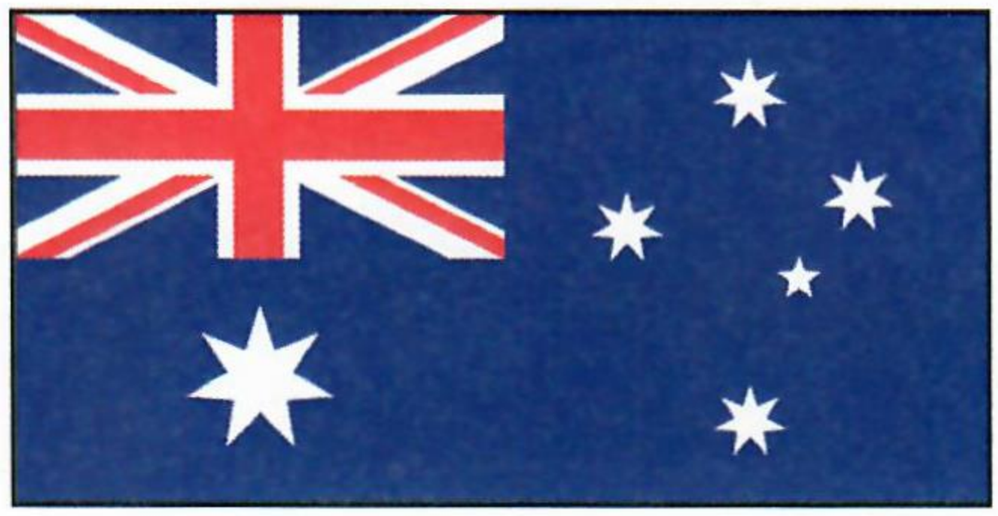

Obr. 10

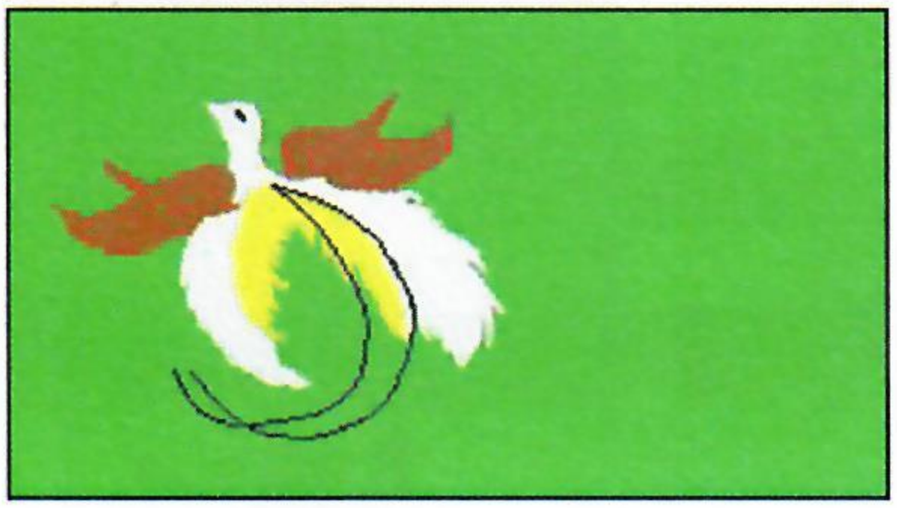

Obr. 11

Obr. 12

Obr. 13

Obr. 14

Obr. 15

Obr. 16

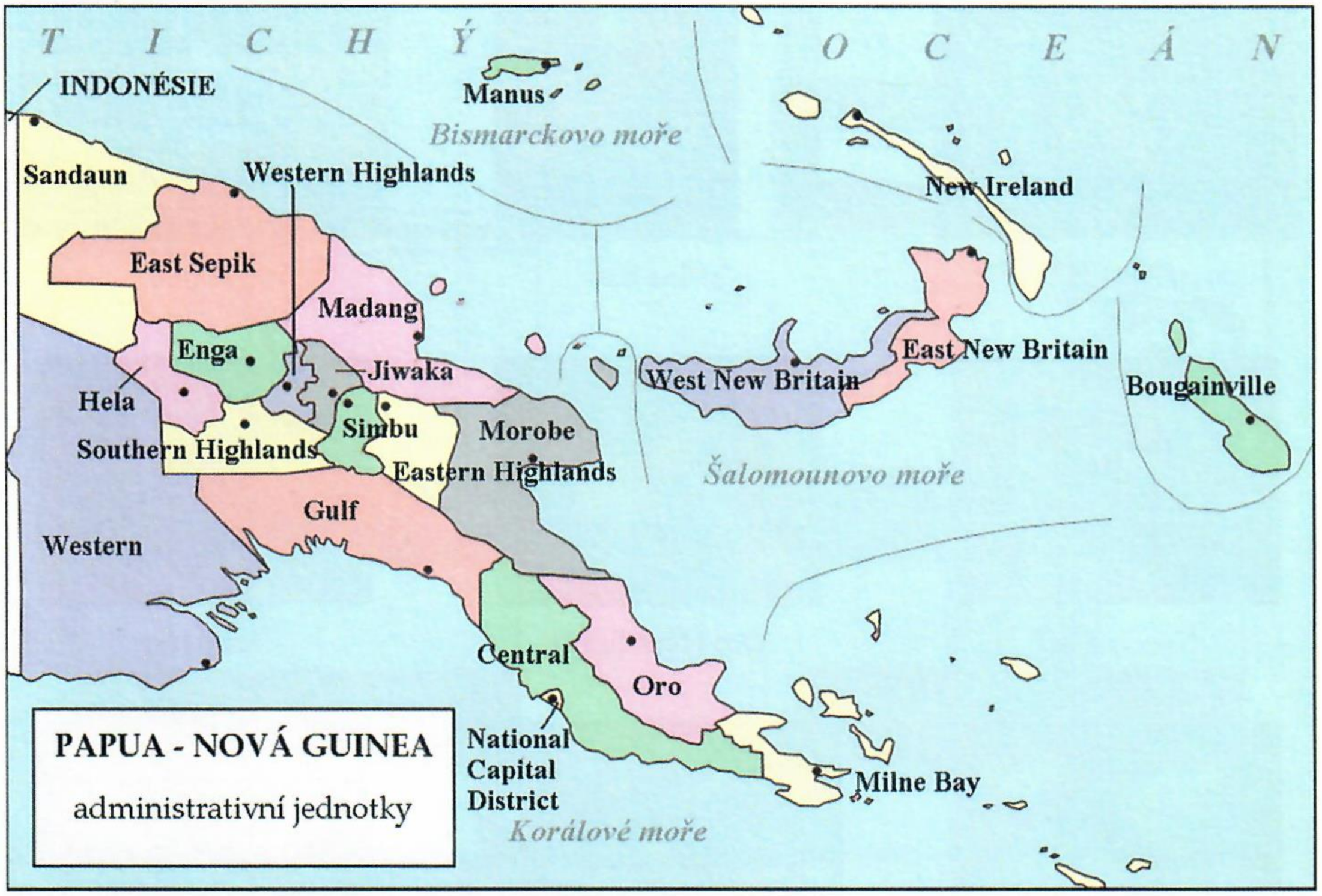

VLAJKY ADMINISTRATIVNÍCH SUBJEKTŮ PAPUY-NOVÉ GUINEJE

Central

East New Britain

East Sepik

Eastern Highlands

Enga

Gulf

Hela

Jiwaka

Madang

Manus

Milne Bay

Morobe

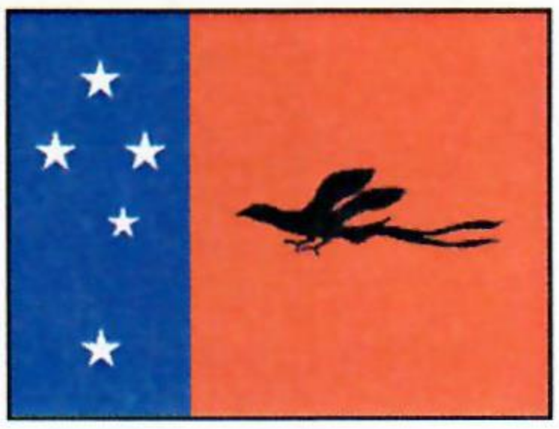

New Ireland

Oro (Northern)

Sandaun

Simbu (Chimbu)

Southern Highlands

Western (Fly River)

Western Highlands

West New Britain

Bougainville

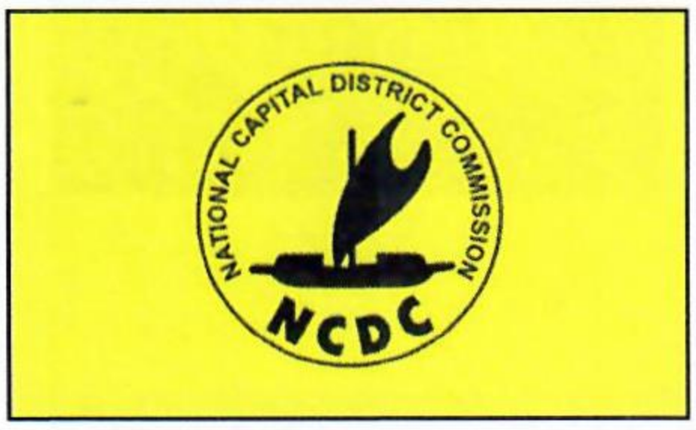

National Capital District

NOVÉ VLAJKY

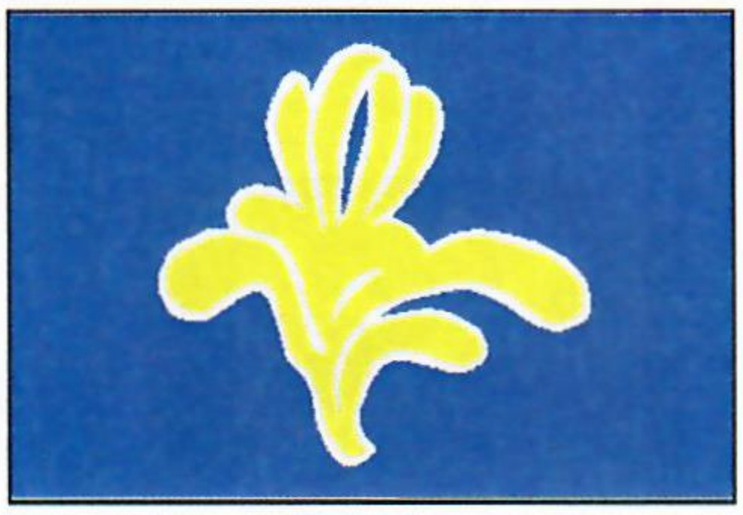

Oblast Brusel
(16.5.1999-9.1.2015)

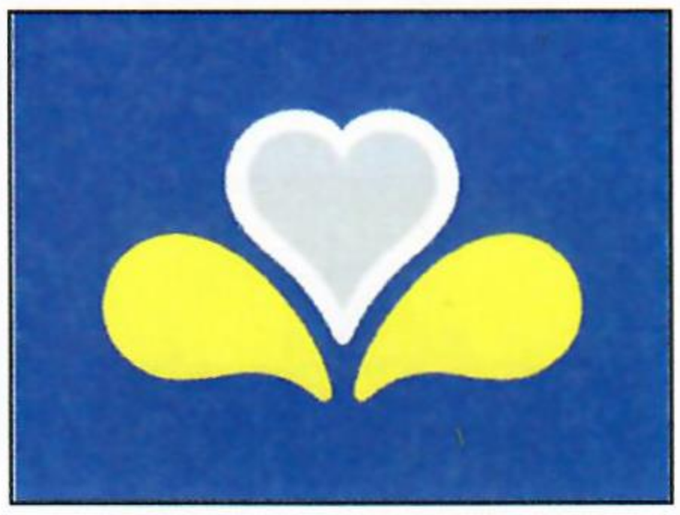

Oblast Brusel
(9.1.2015-)

se však užívá i s poměrem stran 3:4[7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: zelená symbolizuje vegetaci, žlutá údolí řeky Markham a modrá moře. Rajka představuje život zvířat, buben symbolizuje místní slavnosti a oštěpy jsou symbolem válečnictví. Kančí tesáky jsou častou ozdobou místních obyvatel a také předmětem používaným k výměnnému obchodu.

New Ireland. Vlajka má oranžový list, v žerďové části se svislým modrým pruhem (širokým 1/3 délky listu) s pěti bílými hvězdami uskupenými do tvaru souhvězdí Jižního kříže. Oranžové pole má ve svém středu černou siluetu letícího ptáka (směřujícího hlavou kolmo k žerďovému okraji) zvaného *drongo* (též *Papuan drongo*, lat. *Chaetorhynchus papuensis*), místního endemita. Poměr stran vlajkového listu je 3:4. Symbolika vlajky je vykládána takto: modrá symbolizuje moře, souhvězdí Jižního kříže je důležitou orientační pomůckou místních mořeplavců a ukazatelem ročních období, zároveň připomíná hvězdy na státní vlajce. Pták *drongo* symbolizuje provincii jako takovou, neboť se nikde jinde nevyskytuje. Starší varianta vlajky měla hvězdu nejblíže dolnímu okraji pootočenou tak, že směřovala jedním cípem kolmo k dolnímu okraji listu, a pták byl modrý[18]. Z videozáběrů z PNG Games v roce 2012 je však patrné, že v současnosti se vlajka užívá v podobě shora uvedené 9.

Oro. Vlajku tvoří zelený list se žlutou siluetou motýla zvaného *Queen Alexandra's Birdwing* (lat. *Ornithoptera alexandrae*) na pomyslné hranici střední a vlající části. V žerďové části listu se nachází svislý pruh znázorňující místní vzor na látce zvané *tapa*. Základem vzoru je červené pole zdobené po krajích čtyřmi řadami (2+2) krátkých kosmých žlutých proužků na žlutých úzkých svislých proužcích. Uprostřed je ještě černý úzký proužek, v horní polovině s kolmým krátkým černým proužkem a v dolní polovině s křížkem ve tvaru písmene „X“. Červené pole je navíc z obou stran lemováno úzkými svislými žlutými proužky a celý vzor je od žerďového okraje oddělen dalším úzkým svislým pruhem zelené barvy. Poměr stran vlajkového listu je 3:4[19]. Symbolika vlajky je vykládána takto: *tapa* symbolizuje kulturu provincie, která je výrobou této látky z lýka proslulá, zelená představuje vegetaci a motýl místní volně žijící zvířata. Prostřední proužek s křížky na vzoru látky *tapa* býval u nejstarší varianty vlajky zelený. Pozdější varianta, která se užívala do nedávné doby, jej již měla černý, ale černý křížek a černý krátký kolmý proužek byly umístěny, oproti současné variantě, na opačných pozicích. V této podobě byla vlajka vyobrazena např. na poštovní známce Papuy-Nové Guineje z roku 2005[20].

Sandaun. List vlajky je rozdělen šikmo na dva trojúhelníky, žerďový černý a červený ve vlající části. Černý obsahuje šest bílých hvězd, z nichž čtyři jsou orientovány cípem nahoru a dvě obráceně. Hvězdy však v tomto případě nejsou ve tvaru souhvězdí Jižního kříže, ale jsou rozmístěny tak, že připomínají další správní celky provincie. Uprostřed listu leží na rozhraní obou trojúhelníkových polí (ale jen v poli černém) světle modré půlkruhové pole s dvanácti žlutými slunečními paprsky, přičemž samotné slunce vyobrazeno není. V červeném trojúhelníkovém poli je žlutá silueta rajky v obdobné grafické podobě jako na státní vlajce, která je však oproti státní vlajce pootočena o devadesát stupňů. Poměr stran vlajkového listu je 3:4. Symbolika vlajky je vykládána takto: rozdělení listu na černý trojúhelník s bílými hvězdami a červené pole se žlutou rajkou připomíná státní vlajku Papuy-Nové Guineje a značí, že provincie je její součástí. Šest hvězd symbolizuje její okresy, paprsky na modrém poli jsou provinční symbol.

Simbu. List vlajky je rozdělen širokým kosmým pruhem na třetiny (měřeno úhlopříčně), přičemž vzniklé trojúhelníky představují motivy státní vlajky – u žerdi v černém poli pět bílých hvězd ve tvaru souhvězdí Jižního kříže a ve vlající části žlutá silueta letící rajky v červeném poli. V tmavě zeleném kosmém pruhu je žlutá stylizovaná větévka kávovníku překrytá dvojicí zkřížených červených místních kopí. V místě, kde se zbraně a větévka kříží, je pod nimi kruh vytvořený z řetězu, který je tvořen dvanácti bílými kruhovými články. Poměr stran vlajkového listu je 3:4. Symbolika vlajky je vykládána

takto: symboly převzaté ze státní vlajky připomínají, že provincie je součástí Papuy-Nové Guineje, zelený pruh symbolizuje samotnou provincii. Větévka kávovníku upozorňuje na hlavní tržní plodinu provincie, zkřížená kopí jsou znamením vůdcovství a bílý řetěz značí jednotu. Bílý řetěz býval dříve někdy vyobrazován jako kruh vytvořený z dvanácti malých bílých kruhových polí. Z fotografie z roku 2014[21] a videozáběrů ze sportovních klání tzv. PNG Games z roku 2012[22] je však zcela jistě patrné, že se jedná o řetěz.

Southern Highlands. List vlajky je rozdělen černým kosmým pruhem (užším než u vlajky provincie Simbu) na dva trojúhelníky. Dolní (žerďový) je zelený, horní (ve vlající části) je červený. V zeleném poli jsou nepravidelně rozmístěny tři, v červeném čtyři bílé hvězdy. V černém pruhu uprostřed je žlutá hlava kasuára přilbového (lat. *Casuarius casuarius*) hledící směrem do horního rohu. Kolem ní je kruh vytvořený 26 malými žlutými kružnicemi. Tento emblém je podložen dvojicí žlutých domorodých kopí, z nichž horní směřuje hrotem do horního rohu a dolní do dolního cípu vlajky. Vlajka bývá vyobrazována nejčastěji s poměrem stran 2:3, v poslední době se ale v praxi pravděpodobně užívá i s poměrem stran 3:4[7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: sedm hvězd symbolizuje sedm okresů provincie, hlava kasuára je symbolem tradičního výměnného obchodu a kopí značí obranu.

Western. V žerďové třetině vlajkového listu je situováno vyobrazení státní vlajky, avšak ve zkresleném poměru stran – přibližně 2:1. Základem zbývajících dvou třetin je žluté čtvercové pole s úzkým červeným lemem. V jeho středu je černá kresba domorodé válečné výzbroje, nad níž je černá kresba čelenky zdobené dvěma bílými ptačími křídly. List vlajky je, vyjma žerďového okraje, lemován ještě úzkým černým proužkem. Poměr stran vlajkového listu je 3:4. Symbolika vlajky je vykládána takto: státní vlajka připomíná, že provincie je součástí Papuy-Nové Guineje, emblém ve středu žlutého pole je provinční znak, přičemž čelenka je symbolem jednoty a zbraně připomínají místní tradice.

Western Highlands. List vlajky je rozdělen bílým kosmým pruhem na dva trojúhelníky. Dolní (žerďový) je černý, horní (ve vlající části) je tmavě zelený. V černém poli jsou rozmístěny do pomyslného trojúhelníku tři bílé hvězdy (1+2). V zeleném poli je provinční znak. Tvoří jej bílé kruhové pole, lemované černým pilovitým lemem (se zuby směřujícími do středu pole). Uprostřed je emblém připomínající státní znak Papuy-Nové Guineje: stylizovaná rajka přirozených barev se vznáší nad hnědými domorodými nástroji a hnědým domorodým bubnem kundu, za nímž leží po stranách (ve tvaru písmene „V“) dvě hnědá obřadní kopí. Vlajka je vyobrazována nejčastěji s poměrem stran 3:5, v poslední době se ale pravděpodobně užívá i s poměrem stran 3:4[7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: bílý pruh symbolizuje oblaka a mír, zelená vegetaci provincie a černá připomíná státní vlajku a skutečnost, že provincie je součástí Papuy-Nové Guineje. Tři hvězdy představují tři geografické oblasti této provincie. V této podobě se vlajka užívá pravděpodobně od roku 1999, do této doby měla tři svislé pruhy, černý, zelený a bílý. Uprostřed zeleného pruhu byla bílá šesticípá hvězda, kolem níž bylo do kruhu seřazeno dvanáct malých, rovněž bílých, šesticípých hvězd. Symbolika barev byla stejná jako u současné vlajky, velká hvězda představovala provinční vládu a malé hvězdy dvanáct místních správ.

West New Britain. Vlajka má modrý list se státní vlajkou v kantonu. Ve vlající části je vyobrazena lastura přirozených barev. Poměr stran vlajkového listu je 3:4. Symbolika vlajky je vykládána takto: státní vlajka připomíná, že provincie je součástí Papuy-Nové Guineje, modrá symbolizuje moře, které provincii obklopuje. Lastura je symbolem komunikace a obchodu.

Bougainville. Vlajka bývalé provincie, která v minulosti projevovala silné separatistické tendence a která je od 27. března 2002 autonomní oblastí, má modrý list se dvěma soustřednými kruhovými poli uprostřed. Ve vnitřním černém poli je umístěn místní klobouk upe bílé barvy se třemi červenými svislými pruhy. Viditelná část vnějšího kruhového pole je zubatě rozdělena na 48 trojúhelníčků,

z nichž ty, které směřují svým vrcholem do středu vlajky, jsou zelené, ostatní pak bílé. Celý emblém je z vnějšku navíc lemován úzkým bílým lemem. Vlajka se dříve užívala s poměrem stran 1:2, v posledních letech se však užívá s poměrem stran 3:5 nebo 3:4[23]. Symbolika vlajky je vykládána takto: modrá představuje Tichý oceán, černá obyvatelstvo oblasti, zelená vlastní ostrovy a bílá tradiční, dříve používané, skořápkové peníze (z želvích vajec), které dnes nosí místní vůdci jako ozdoby při slavnostních příležitostech. Klobouk upe je kultovním předmětem místních mladých mužů v období jejich dospívání.

National Capital District. Vlajka má žlutý list s emblémem uprostřed. Tvoří jej žluté kruhové pole s černou kresbou, ve kterém je umístěna černá silueta domorodé plachetnice *lakatoi*. V horních dvou třetinách je černý opis NATIONAL CAPITAL DISTRICT COMMISSION (úřad okresu hlavního města), v dolní části většími černými písmeny zkratka NCDC. Vlajka se užívala s poměrem stran 3:5, v poslední době se ale pravděpodobně užívá i s poměrem stran 3:4[7]. Symbolika vlajky je vykládána takto: žlutý kruh představuje hlavní město země, která má tropické, svěží, zelené džungle a hory v kontrastu s vyprahlým kontinentem na jihu. Plachetnice připomíná tradiční obchodní cesty *Hiri*, během nichž obchodníci z oblastí dnešní provincie Central přiváželi zboží právě na těchto lodích. Vlajku navrhli místní umělci. V 80. letech minulého století se užívala vlajka, která měla žlutý list o přibližném poměru stran 2:3 a uprostřed černou siluetu domorodé plachetnice *lakatoi*, pod níž byl do oblouku psán černý anglický text CITY OF PORT MORESBY (město Port Moresby)[24]. Kdy byla tato vlajka nahrazena vlajkou současnou, není známo.▪

ADRESA AUTORA: JOSEF HUBKA, BAJKALSKA 1170/28, 100 00 PRAHA 10, JOSEFHUBKA@VOLNY.CZ

ODKAZY:

1) http://www.rbvex.it/oceanpag/papuang.html
2) R. Longueville: Badges of the British Commonwealth, Maldegem 2002
3) http://www.pngaa.net/Independence_Anniversary/crest_flag_origin.htm
4) http://web.archive.org/web/20050714042745/http://www.paclii.org/pg/legis/consol_act/nia1971197/
5) http://www.pngbd.com/forum/showthread.php?t=12836
6) Crux Australis, The Journal of Flags Australia, No. 110, Milsons Point 2014, s. 79
7) Crux Australis, The Journal of Flags Australia, No. 110, Milsons Point 2014, s. 81
8) http://www.crwflags.com/fotw/flags/pg-en.html
9) https://www.youtube.com/watch?v=aeipNVAE9TQ&feature=plcp
10) http://www.postpng.com.pg/philatelic_files/stamp_issue_files/2004/provincial_flags.htm
11) http://www.crwflags.com/fotw/flags/pg-md.html
    Vexilologie, zpravodaj Vexilologického klubu č.71, Praha 1988, s. 1389
12) http://www.manusisland.com/flag-design/designer-Luke-Bulei.html
13) Crux Australis, The Journal of Flags Australia, No. 110, Milsons Point 2014, s. 90
14) http://www.vexilla-mundi.com/papua_new_guinea_divisions.html
15) http://www.postpng.com.pg/philatelic_files/stamp_issue_files/2004/provincial_flags.htm
16) https://www.youtube.com/watch?v=WTFtWT3dea4
    https://www.youtube.com/watch?v=aeipNVAE9TQ&feature=plcp
17) http://www.emtv.com.pg/article.aspx?slug=Lae-games-a-tough-act-to-beat&subcategory=Regional
18) http://www.crwflags.com/fotw/flags/pg-ni.html
    http://lesfnq.blogspot.cz/2011/09/more-memories-of-papua-new-guinea.html

19) http://www.dwu.ac.pg/en/images/images/News/2013/0916-1/9.jpg
https://garamut.wordpress.com/2012/07/10/png-woman-storms-to-lead-in-sohe-open/
20) http://www.postpng.com.pg/philatelic_files/stamp_issue_files/2005/provincial_flags_stage_3.htm
21) http://www.pngloop.com/2014/11/23/three-unknowns-simbu-proud/
22) https://www.youtube.com/watch?v=WTFtWT3dea4
23) https://bougainvillenews.files.wordpress.com/2014/11/flag.jpg
24) http://www.crwflags.com/fotw/flags/pg-nc.html

LITERATURA A PRAMENY:

L. Mucha – S. Valášek: Vlajky znaky zemí světa, 1. vydání, Praha 1975, ss. 169-171
V. Liščák – P. Fojtík: Státy a území světa, 2. vydání, Praha 1998, ss. 687-690
L´Album des pavillons nationaux et marques distinctives, Brest 2000, včetně dodatků 2003
R. Longueville: Badges of the British Commonwealth, Maldegem 2002
A. Brožek: Lexikon vlajek a znaků zemí světa, 2. vydání, Praha 2003, s. 154
J. M. Karaschewski: Flaggen in den deutschen Schutzgebieten, Norderstedt 2005, ss. 27-42
J. M. Hormann - D. Plaschke: Deutsche Flaggen, Hamburg 2006, ss. 82-90
O. Neubecker: Wappenkunde, München 2007 (reprint), s. 120
J. M. Karaschewski: Wappen und Flaggen in den deutschen Kolonien, Wolfenbüttel 2011, ss. 11-29
Vexilologie, zpravodaj Vexilologického klubu č.1-3, Praha 1972, s. 90
Vexilologie, zpravodaj Vexilologického klubu č.17, Praha 1975, ss. 202-203, 209-213
Vexilologie, zpravodaj Vexilologického klubu č.71, Praha 1988, ss. 1386-1393
Gaceta de Banderas, Noticiario de la SEV no. 110, Torrejón de Ardoz 2006, ss. 23-24
Vexilolog, soukromý vexilologický zpravodaj č. 29, Praha 2008, ss. 1-8
Crux Australis, The Journal of Flags Australia No. 110, Milsons Point 2014, ss. 54, 76-96
vlajková tabule Flags of Paradise – Peoples, States and Nations of The Pacific Ocean Region, Vexventures, Melbourne 1996
http://www.crwflags.com/fotw/flags/pg.html
http://www.rbvex.it/oceanpag/papuang.html
http://www.vexilla-mundi.com/papua_new_guinea_divisions.html
http://www.pngec.gov.pg/
http://www.postpng.com.pg/philatelic_files/stamp_issue_files/2001/provincial_flags.htm
http://www.postpng.com.pg/philatelic_files/stamp_issue_files/2004/provincial_flags.htm
http://www.postpng.com.pg/philatelic_files/stamp_issue_files/2005/provincial_flags_stage_3.htm
http://www.worldstatesmen.org/Papua_prov.html
http://www.pngbd.com/forum/showthread.php?t=12836
http://web.archive.org/web/20050714042745/http://www.paclii.org/pg/legis/consol_act/nia1971197/
http://www.pngaa.net/Independence_Anniversary/crest_flag_origin.htm
http://www.statoids.com/upg.html
https://www.youtube.com/watch?v=WTFtWT3dea4
https://www.youtube.com/watch?v=aeipNVAE9TQ&feature=plcp
http://www.manusisland.com/flag-design/designer-Luke-Bulei.html
http://www.emtv.com.pg/article.aspx?slug=Lae-games-a-tough-act-to-beat&subcategory=Regional
http://lesfnq.blogspot.cz/2011/09/more-memories-of-papua-new-guinea.html

http://www.dwu.ac.pg/en/images/images/News/2013/0916-1/9.jpg
https://garamut.wordpress.com/2012/07/10/png-woman-storms-to-lead-in-sohe-open/
http://www.pngloop.com/2014/11/23/three-unknowns-simbu-proud/
https://bougainvillenews.files.wordpress.com/2014/11/flag.jpg
http://portmoresbypng.blogspot.cz/search/label/Government

OBRÁZKY:

č. 1 a 2 kresby autor podle předloh obrázků z knihy Deutsche Flaggen, Hamburg 2006
č. 3, 4, 6, 10, 15 převzaty z http://www.crwflags.com/fotw/flags/pg.html (autorem upraveny)
č. 5, 7, 8, 9 převzaty z http://www.rbvex.it/oceanpag/papuang.html (autorem upraveny)
č. 11 převzat z vlajkové tabule Flags of Paradise – Peoples, States and Nations of the Pacific Ocean Region, Vexventures, Melbourne 1996
č. 12 převzat z http://www.pngaa.net/Independence_Anniversary/crest_flag_origin.htm
č. 13 převzat z http://www.flags.net/country.php?country=PANG&section=CURR&category=NATL
č. 14 převzat z http://www.pngaa.net/Independence_Anniversary/National_Crest.htm
č. 16 převzat z Gaceta de Banderas, Noticiario de la SEV no. 110, Torrejón de Ardoz 2006 (autorem upraven)
mapa – kresba autor podle předlohy obrázku z http://en.wikipedia.org/
vlajky administrativních jednotek – převzaty (autorem upraveny) z:
http://www.crwflags.com/fotw/flags/pg-.html
http://www.vexilla-mundi.com/papua_new_guinea_divisions.html
https://garamut.wordpress.com/2012/07/10/png-woman-storms-to-lead-in-sohe-open/

NOVÉ VLAJKY

Brusel (Belgie)

Jak nás upozornil jednatel Societas Vexillologica Belgica Roger Baert, dne 9. ledna 2015 oficiálně přijala oblast hlavního města Bruselu novou vlajku. Ta nahradila původní vexilologický symbol z roku 1999, o němž jsme informovali ve *Vexilologii* č. 130, s. 2436. O přijetí nového symbolu rozhodl regionální parlament poměrem hlasů 46:30 při třech abstencích. Podle další informace, uveřejněné v belgickém deníku Derniere Heure, vlajku i nadále tvoří tmavomodrý list, tentokrát však s logem v podobě dvou žlutých symetrických vnějších okvětních lístků kosatce bahenního převýšených stylizovaným šedým, bíle lemovaným srdcem, tvořeným dvěma vnitřními okvětními lístky kosatce. V důvodové zprávě k návrhu vládního nařízení o emblému a vlajce oblasti z 2. října 2014 se uvádí, že již 12. července 2012 se regionální vláda rozhodla dát symbolice města nový vzhled s využitím modernizované verze symbolu kosatce; nařízení rovněž specifikuje odstíny modré (PMS Pantone Blue 072), žluté (PMS Pantone 102) a šedé (PMS Pantone 421 nebo z 65 % PMS 423) barvy. Toto logo používaly výkonné orgány bruselského regionu již déle než rok, jak nás upozornil další belgický vexilolog Rudi Longueville. Nyní se tedy přes odpor opozice dostalo i na oficiální vlajku oblasti Région Bruxelles-Capitale, zatímco předcházející vlajka byla v r. 1999 schválena konsensem všech politických sil. Jenom připomínáme, že byla zavedena dekretem o emblému a vlajce oblasti hlavního města Bru-

selu z 16. května 1999, uveřejněným v úředním věstníku, a stanovícím odstíny modré (Pantone 280) a žluté (Pantone 116) barvy a poměr stran 2:3. (Derniere Heure z 10.-11.1.2015, s.24; http://weblex.irisnet.be/data/crb/doc/2014/125996/images.pdf)

■ -JM-

RŮZNÉ

PODRUHÉ V POLSKÉM TĚŠÍNĚ

Ve dnech 4. - 6. září 2014 se konala ve starodávném polském Těšíně II. konference IHW Heraldika a vexilologie. V prostorách kampusu Slezské University ji uspořádal Alfred Znamierowski a zúčastnili se jí heraldici a vexilologové z Běloruska, Gruzie, Holandska, Irska, Itálie, Katalánska, Litvy, Německa, Polska, Rumunska, Slovenska, Srbska a Ukrajiny. Bohužel z České republiky, z níž jsme do místa konání měli kromě několika Poláků nejblíž, jsem byl pouze já, nepočítaje Romana Klimeše, který však vystupoval pod vlajkou Německa. Konference byla stejně jako posledně velmi dobře zorganizována a o nás jako hosty bylo dobře postaráno, a to ať z hlediska ubytování, stravování, odborných přednášek, tak i doprovodného programu. Po registraci a ubytování jsme první večer strávili na neformálním večeru v restauraci "Pod Merkurym" na těšínském náměstí s výbornou polskou kuchyní a polským europivem. První den byl věnován přednáškám o municipální heraldice Gruzie a historických vlajkách v Miláně. Další vystoupení nám přiblížilo městské znaky Litvy a jejich vývoj v době ruské a sovětské okupace. Velmi zajímavý byl referát rumunského kolegy o znacích Wladislava II. Jagelonského v Transylvánii a další o moldavské heraldice a vexilologii. Po obědě jsme se přesunuli do krásné moderní těšínské knihovny na výstavu historických knih s heraldickou tematikou. Překvapilo mne, jak velký podíl zde měly knihy pocházející z našich zemí. Zbytek dne již nebyl organizován a každý jej trávil dle svého uvážení. Třetí den následovaly opět přednášky, z nichž mne nejvíce zaujal Pawel Dudziński svým tématem symboliky havrana v evropské heraldice, a to hlavně proto, že jsem sám tento symbol v obecní heraldice použil. Další přednášky se věnovaly erbu Zaporožského vojska a zámořským francouzským teritoriím, odpoledne rumunské zemské a městské heraldice, barcelonské vlajce svaté Eulálie, znakům a vlajkám irských hrabství a měst a vlajkám druhé Polské republiky. Večerní banket s polskou lidovou hudbou zakončil toto přátelské setkání lidí stejných zájmů. Ráno jsme se rozloučili s příslibem dalšího setkání a odjeli směrem k domovům.

■ Z. VELEBNÝ

VEXILOLOGIE Č. 175, BŘEZEN 2015

ZPRAVODAJ ČESKÉ VEXILOLOGICKÉ SPOLEČNOSTI, O. S.

ISSN: 1211-2615

Adresa: Ing. Jaroslav Martykán,

Matúškova 14/796, 149 00 Praha 4

E-mail: vexilologie@centrum.cz

Web: www.vexilologie.cz

Výkonný redaktor: Ing. Aleš Brožek

Redakční rada: Ing. Aleš Brožek,

Ing. Petr Exner, Mgr. Pavel Fojtík,

Ing. Petr Holas, Josef Hubka,

Ing. Jaroslav Martykán (předseda),

PhDr. Zbyšek Svoboda

Grafická úprava: Karel Kolman

Výtvarná spolupráce: Josef Hubka

Anglické překlady: Ing. Jaroslav Martykán

VEXILOLOGIE NO. 175, MARCH 2015

Journal of the Czech Vexillological Society

Address: Ing. Jaroslav Martykán,

Matúškova 14/796, CZ-149 00 Praha 4

OBSAH

Josef Hubka
Vlajky a znaky státu Papua-Nová Guinea 3427

Nové vlajky 3441

Brusel (Belgie) 3441

Různé 3442

Podruhé v polském Těšíně 3442

CONTENTS

Josef Hubka
Flags and arms of Papua New Guinea 3427

New flags 3441

Brussels (Belgium) 3441

Varia 3442

The conference on heraldry and vexillology
in polish Cieszyn for the second time 3442

březen 2015 ISSN 1211-2615 č. 175